

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 138.

Lovte Sessjon.

38te Møde.

Måndagen den 19de November Kl. 7 Aften.

(Forsfat.)

Høgsbro: Jeg har været med at stille det Endringsforslag, som den ærede Rigsdagsmand for Nørresundby (Zahle) har ført Ordet for, men min Stilling til det er dog noget anderledes end hans, thi jeg anseer det idetmindste for at være tvivlsomt, om man ikke hellere end at stemme for dette Forslag, burde for Diebliffet forkaste den hele Lov. Naar de ærede Medlemmer ville tilbagefalde i deres Erindring den Lønningslov for Embedsmænd i Ministerierne, som vi i forrige Samling be-
skjæftigede os med, ville de erindre, at der deri udtrykkelig var vedtaget en Undtagelse for Embedsmændene i Archivet, og at der var truffet saadanne Bestemmelser, som netop skulde gjøre det muligt at holde disse Embedsmænd en tidlang udenfor en særegen Lønningslov. Det er ikke mere end $\frac{1}{2}$ Aar siden, vi vedtog den nævnte Lønningslov, og ikke desto mindre er der nu bleven forelagt en Lønningslov for Archivvæsenet, som man kjendeligt nok ikke dengang havde til Hensigt at ville give for det Første. Grunden til dette Sidste var, som det udtrykkelig blev sagt, at man havde paatænkt en Omordning af det hele Archivvæsen. Er denne Omordning da opgiven eller maaskee fuldendt? Ingen af Delene er Tilfældet, den er netop nylig begyndt. Grunden til, at dette Lovforslag er fremkommet, er derimod her i Moti-
verne angivet blot at være den, at en Archivar

er død, og at den ærede Indenrigsminister ønskede at anvende hans Lønning til at fremme disse Ordningsarbejder. Dette er vistnok en Foranstaltning, som er overordentlig hensigtsmæssig, men saavidt mig bekjendt har den ærede Minister allerede sat den i Værk i indværende Finantsaar uden dertil at erhverve en særegen Bemyndigelse fra den lovgivende Magts Side. Og er det da nødvendigt at give en saadan Lov som den, hvortil der her foreligger et Forslag? Det er det, der langtfra forekommer mig at være Tilfældet. Allerede iaar har Ministeren jo anvendt denne Lønning, og der vil heller ikke være Noget til Hinder for, at den kan blive ved at anvendes paa samme Maade som iaar, uden at der gives en særegen Lov; thi hvis Ministeren ikke vil paatage sig Ansvarer derfor paa egen Haand, giver Finantsloven jo tilstrækkelig Leilighed til at foretage det Fornødne i saa Henseende. Derimod forekommer det mig, at denne Lov i flere Retninger kan træde hindrende i veien for den Ordning, som af den ærede Minister er paatænkt; thi vi have jo vistnok tidligere Exempler paa, at det, at man før en Ordning har slaaet de Lønninger fast, der skulde være Resultatet af Ordningen, er bleven en Hindring for eller ialtfald har forhalet Omordningens Udførelse; idetmindste lod den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds (Tschering), da vi forrige Gang talte om den polytechniske Anstalt, en Yttring falde i den Retning. Det var jo muligt, at Embedsmændene kunde blive mindre ivrige, naar deres temmelig betydelige Lønningsforhøielse vare endelig vedtagne. — de ere jo strøbelige saavel som Andre. Og dernæst var